

Andræ: Jeg vilde blot i Anledning af, hvad den ærebe Landsthingsmand for Kjøbenhavn fremkom med paany, dog bestemt havde, at der jo Ingen er, der deler min Anskuelse, der har paastaet, at Grundlovens Ord lader sig forene med et aarligt Bederlag. Det er altsaa aldeles ønskeligt at stille dette op. Der staar udtrykkelig i Grundloven et dagligt Bederlag; men man mener heller ikke at det foreslaaede Bederlag er et aarligt Bederlag; jeg tror, at der er en bestemt Forskjel derimellem, som især vil være fuldstændig klart, naar man tænker sig en Opløsning, hvor jo i det ene Tilfælde strax det daglige Bederlag ophører, medens der jo i det andet Tilfælde ikke vil være Tale derom. Naturligvis kunne man ved Fortolkninger komme til at give meget ample Bestemmelser; men jeg tror, at man gaaer noget for vidt, naar man, som det ærebe Medlem tidligere udtalte, ogsaa mente, at man med dette daglige Bederlag kunde forbinde den Forestilling, at man ogsaa havde fuldstændig Ret til at sige: Saa give vi en vis Sum for visse Dage og saa bagefter slet ingen Ting, altsaa f. Ex. for fire Maaneder et meget rundeligt dagligt Bederlag og saa bag efter slet ingen Ting og saa sige, at dette var ogsaa et dagligt Bederlag. Det kan ikke være et dagligt Bederlag, en saadan Fortolkning vilde gaa langt ud over Grændserne for det, der var absolut tilstedeligt. Man maa nødvendigvis supplere de Ord, som Grundloven har givet og ikke har givet med tilstrækkelig Bestemthed, idet der blot staar et dagligt Bederlag, med en Tilføielse af, for hvilke Dage det er; det mangler i Grundloven og det mener jeg, at man har Ret til at bestemme ved Lov. Grundloven siger, at der skal gives et dagligt Bederlag, men ikke for hvilke Dage, ligesaa lidt for de Dage, Rigsdagen er sammen, som for de Dage, den ikke er sammen. Det maa tilføies ved særlig Lov, som nærmere maa bestemme, hvilke Dage, der er Tale om, og der kan jeg ikke indse, at det skulde være paa nogen som helst Maade forhindret ogsaa at kunne tage — hvad der synes at kunne være en ganske naturlig Bestemmelse — for de Dage, for hvilke den vedkommende Rigsdagsmand er valgt.

Krieger: Da jeg ser at min ærebe Ven (Andræ) ikke har taget noget Hensyn til, hvad jeg før fremhævede som det, jeg troede var Hovedsagen i Grundlovs spørgsmaalet, vil jeg med saa Ord paany minde om den Betragtning, jeg gjorde gjældende med Hensyn til hvad jeg anser for Kjernepunktet, nemlig Betydningen af Mødsætningen mellem Marsvederlag og dagligt Bederlag. Jeg kan nemlig slet ikke fatte, at det i mindste Maade skulde være i Strid med Fastfættelsen af Rigsdagsmandsvederlaget som et Marsvederlag, at det ophører med en Opløsning;

i saa Fald maatte ogsaa en Embedsmands Marsvederlag vedblive hele Aaret, uagtet han døde midt i Aaret. Jeg søgte før at paavise, at det naturlige Begreb af et aarligt Bederlag ingenlunde er i Strid med, at Betingelsen for, at dette Marsvederlag betales hele Aaret igjennem, er den, at den Paagjældende bliver i den Stilling, hvortil Bederlaget er knyttet, at Mødsætningen altsaa ligger imellem en Fastfættelse efter Aar og en Fastfættelse efter Dage, i første Tilfælde efter Stillingen, i andet efter Virksomheden. Jeg fremhæver, at efter denne hele Opfattelse er det en aldeles ny Opfindelse — jeg tror ikke, at denne Opfindelse er rigtig, eller at den kan holde sig, — at det daglige Bederlag skulde kunne forstaaes paa nogen anden Maade end den, der hidtil har været anset for den rigtige. Mødsætningen ligger mellem disse to Fastfættelsesmaader: aarligt Bederlag eller dagligt Bederlag. Naar vælger man Marsvederlaget? Naar den Paagjældende efter Forholdets Natur antages ialtsald gjennem en vis Marsperiode at være i den Stilling, som skal begrunde Bederlag; denne Opfattelse gjordes gjældende med Hensyn til Rigsraadets Medlemmer i sin Tid efter Forsætningen af 2den Oktober 1855. I Mødsætning dertil staar Fastfættelsen af et dagligt Bederlag, naar den Virksomhed, som giver naturlig Afkomst til Bederlaget, ikke antages at skulle være hele Aaret igjennem, men skulde være kortere. Da man der ikke kommer ind paa Maaneder, har man valgt Dage til Grundlag for Bederlaget. Udgangspunktet har jo været, at Rigsdagen ikke skulde være hele Aaret rundt; man har tænkt sig, at den skulde være kortere, og da man ikke har villet indlade sig paa en Bestemmelse efter Maaneder, er man naturlig kommen til at bestemme et dagligt Bederlag, knyttet til Virksomheden, fordi den Virksomhed, som giver Afkomst til det daglige Bederlag, antoges ikke at være saalænge, at der var naturlig Grund til at bestemme Bederlaget efter Aar. Under dette Synspunkt tror jeg — jeg vilde før ikke gaa nærmere ind derpaa, men da Diskussionen paa en Maade er kommen til at dreie sig derom, skal jeg dog nu berøre det —, at det har sin Betydning, at Opmærksomheden under den grundlovgivende Rigsforsamlings Forhandlinger i 1849 blev henledet paa, at man ogsaa kunde bestemme Bederlaget paa en anden Maade end som et dagligt Bederlag; men der forelaa kun Valget mellem de to Bestemmelsermaader: Marsvederlag og dagligt Bederlag, og jeg betvivler, at man lettelig nogetsteds ellers i Verden vilde falde paa, naar man i Virkeligheden vil fastfætte et Marsvederlag, selv om det skal falde bort ved en Opløsning, i Formen af fastfættede Marsvederlaget gjennem en Udregning af Størrelse for den enkelte Dag, ligesaa lidet som